

שהבשרין לאכילה [הרי אלו מותרין ד] מלוח אינו כרותח בגזירה זו והמעושן אינו כמבושל: באר הגולה
הגם גם כבוש אינו כמבושל ללא אסרו ללא נישול של אש (טור): **יד** ביצה אף על פי שראויה יח מסקנת הגמרא
לגומעה חיה אם בשלה גוי אסורה: **טו** תמרים המרים קצת שאינם נאכלים אלא על ידי משמיה לאני עבודה
זרה דף ל"ח: ים נעילא עס מרי אפי ופסטה לאיסורא:

כף החיים

עח **שם**. והמעושן אינו כמבושל. ולהיש מתירין בסעיף י"ב דגים גדולים מלוחים שבישלם עובד כוכבים הוא הדין דגים גדולים מעושנים שבישלם עובד כוכבים מותרים, וכן כתב הב"ח בקונטרס אחרון. ש"ך ס"ק י"ח, בית לחם יהודה אות י"ח. ועיין לעיל אות ע"א:

עט **שם בהגה**. גם כבוש אינו כמבושל וכו'. כרוב כבוש של עובדי כוכבים והוברר שיש כובשים בכלים שמשמשים בהם חומץ או גבינה מלוחה ולא נודע מי כובש בכלים מיוחדים לכך אסור לקנות מהם אפילו לא היו הכלים בני יומן משום דכבוש כמבושל ודבר חריף משוי לכלי בן יומו. ברכי יוסף בשו"ת ברכה אות ט"ז בשם הרב בתי כהונה כ"י. אבל הרב ערך השלחן אות כ' העלה להתיר יעו"ש:

פ **אבל** כבוש עלי גפנים הנקראים יאפראקי"ס מותר לקנות מן הגוים. ברכי יוסף שם אות ט"ז משם הרב הנזכר. מיהו בעיקר עלי גפנים אם מותר לאוכלם מפני התולעים כבר כתבנו לעיל סימן פ"ד אות צ"ד באורך יעו"ש:

פא **סעיף יד**. ביצה אף על פי שראויה לגומעה חיה אם בישלה עובד כוכבים אסורה. והטעם האכילה על ידי הדחק הוא ואף ליש מתירין דסעיף י"ב בדגים גדולים מודים כאן ובתמרים המרים דסעיף ט"ז שכאן אין נאכלין אלא על ידי דוחק גדול. ט"ז ס"ק י"ד, בית לחם יהודה אות י"ט:

פב **שם**. ביצה וכו' אם בישלה עובד כוכבים אסורה. ונראה דכל שבישל ישראל הביצה כל דהו אין בה משום בשולי גוים. פרי תואר אות י"ז, זבחי צדק אות נ"ד, בן איש חי [שנה שניה] פרשת חקת אות י"א:

פג **סעיף טו**. תמרים המרים קצת וכו'. ומיהו הני אגסין הקשין אף על פי שרוב אכילתן על ידי צלי ובישול אם צלאן ובישלן עובד כוכבים מותרין דמכל מקום נאכלין גם כן חיים ועוד שרוב שבמינו עיקר אכילתו חי. איסור והיתר הארוך כלל מ"ג סוף דין ד', ש"ך ס"ק י"ט, פרי חדש אות כ"ד, לחם הפנים אות כ"ב, בית לחם יהודה אות כ':

פד **וכן** תפוחים ושאר פירות שדרכן לאוכלן חיינ אין בהם משום בשולי גוים. איסור והיתר הארוך שם, ש"ך שם, פרי חדש שם, לחם הפנים שם, בית לחם יהודה שם. ומיהו אותם תפוחים שאינם ראויים לאכילה אפילו על ידי הדחק מחמת רוב חריפותם אית בהו משום בשולי גוים. פרי תואר אות י"ח:

פה **והוא** הדין לאגוזים קטנים שעושים מרקחת ולימוני"ס ונאראנגא"ס קטנים שעושים מהם מרקחת יש בהם משום בשולי גוים, וכן כתב בספר קרבן אהרן. כסא אליהו אות ג', זבחי צדק אות נ"ו. ועיין לעיל אות כ"ד:

פו **בפרק** כיצד מברכין דף ל"ח מתבאר שם בגמרא דתומי וכרתי נאכלין חיינ ולפי זה אין בהם משום בשולי גוים אלא שבזמנים הללו אין ספק שהתומי וכרתי רובא דעלמא אין אוכלים אותם חיינ ועיקר אכילתם על ידי בישול וצריך עיון. פרי חדש אות כ"ד. ומיהו כבר כתבנו כמה פעמים דהכל לפי המקום והזמן ובמקומנו רובא דרובא אוכלים הכרתי כשהוא חי והתומי מעט דמעט שאוכלין אותו כשהוא חי ואם כן הכל לפי המקום והזמן. ועיין לעיל אות י"א ולקמן סימן קי"ד אות ל"ח. ועוד עיין באורח חיים סימן ר"ה סעיף א' ובדברינו לשם אות ט' מה שהארכנו בזה יעו"ש:

פז **הלפת** אף על פי שיש מקצת בני אדם שאוכלים אותו חי בטלה דעתם. וכן פסק השלחן ערוך באורח חיים סוף סימן ר"ה דכשאוכלו חי מברך שהכל ואם כן יש בו משום בשולי גוים. פרי חדש שם, לחם הפנים אות כ"ב, בית לחם יהודה אות כ', חכמת אדם כלל ס"ו אות ד', זבחי צדק אות נ"ח. ועיין בדברינו לשם אות ט"ו ואות ט"ז:

פח **וכל** זה בשלוקים או מבושלים בקדרה אבל הצלויים באפר חם (ר"ל שמטמינים אותו באפר חם עד שיתבשל) שקורין מל"א אף על פי שנעשה בהם טעם טוב עם כל זה מחמת שהם מלוכלכים באפר והוא דבוק בהם ואי אפשר להתקנח מחמת שהוא דבוק בלחלוח שבהם על כן אין עולין על שלחן מלכים ושרים דמאיסי להו. בן איש חי [שנה שניה] פרשת חקת אות י"ד, ועיין שם מה שכתב עוד טעמים. ולי נראה דאין צורך לטעמים דכיון